

Preek Hebreeën 4:9 'Zo blijft er dan een rust over voor het volk van God'**Zondag 22 november 2009 Viering Heilig Avondmaal****Ds. André van der Graaf****Waardenburg***Welterusten*

Als je op vakantie gaat, dan bestaat de periode van voorbereiding die voorafgaat aan die vakantie vaak in ieder geval uit tenminste twee onderdelen. In de eerste plaats is het een periode waarin van alles geregeld moet worden. Je moet je vakantiebestemming uitzoeken, een huis of hotel boeken, je moet je vakantiespullen bij elkaar zoeken en ga zo maar door. Vaak is dat best wel een ge-ren en gevlieg om het allemaal voor elkaar te krijgen. Een heel gestress ook: heb je dit geregeld, dat gedaan?. Zus voorbereid en zo gezorgd, hier aan gedacht en daar nog even langsgeweest? Je zult niet de eerste zijn die in zo'n periode verzucht: 'als je maar eenmaal weg bent, dan is dat gestress tenminste over.'

Maar zo'n periode van voorbereiding bestaat ook uit wat ik maar even noem een stukje voorpret; vast je verheugen op wat er gaat komen. Je pakt de folder van het hotel dat je geboekt hebt er nog even bij en je wijst elkaar aan: 'kijk hier gaan we naar toe.' Ten midden van al het rennen en vliegen: 'Moet je kijken wat prachtig! Kun jij je al voorstellen dat je hier in dit blauwe water zwemt, over deze boulevard flaneert? Prachtig, ik krijg er helemaal zin in.' Een voorproefje om er weer even tegen aan te kunnen: straks wordt alles beter!

Een voorproefje dat is wat we vandaag van de Heere krijgen aangeboden. Een voorproefje; niet van een vakantie, maar van de eeuwige rust die de Heere heeft bestemd voor een ieder die op Hem vertrouwt. Een voorproefje tenmidden van de stress die het leven van alledag en zeker ook vaak het leven met God oplevert. Wij zijn druk met van alles en nog wat. Er is zoveel dat om onze aandacht vraagt. Er is zoveel waar je je zorgen om kunt maken. Er kunnen zoveel raadsels in ons leven zijn die we maar niet op kunnen lossen. En ook, in het leven van het geloof kan er zoveel op je afkomen en aan je trekken, dat het vaak een hele toer is om overeind te blijven. Om bij Christus te blijven, te volharden, te blijven hopen en liefhebben.

Van de moeite die het kost om te geloven, om in het spoor van Jezus te gaan, daar is het boek Hebreeën vol van. Keer op keer zit de schrijver zijn lezers dicht op de huid om vooral niet op te geven, om alert te blijven, om dichtbij de Heere te leven. Hij spaart zijn lezers niet,

dat kan ook niet want er staat teveel op het spel; de rust, eeuwige rust, de eeuwige sabbat die de Heere zijn volk in het vooruitzicht stelt.

Naar aanleiding van psalm 95 komen al die aspecten nog een keer langs. Het waarschuwendende voorbeeld van de ongehoorzaamheid van het volk Israël die daardoor verongelukken in de woestijn en de rust van het beloofde land missen.

Maar daarnaast juist ook: 'er is een rust die overblijft voor het volk van God.' Dat staat als een paal boven water. Naar die rust zijn we in het spoor van de Heere op weg. Die rust bij God is onze bestemming. Daar zullen we helemaal tot ons recht komen, in die rust zullen we worden zoals Hij ons bedoelde: liefhebbers van Hem en van elkaar. De weg er naar toe is in de verbondenheid aan Jezus, een stressvol gebeuren. Want de weg is smal en er bevinden zich heel wat leeuwen en beren op de weg. Vandaar de instelling van het avondmaal. Een voorproefje van de eeuwigheid op grond van het volbrachte werk van Jezus Christus.

Welterusten!

Dat is de wens, het aanbod zelfs, van onze Heere. Kom en voel je thuis bij Hem. Kom en rust uit. Kom en geniet van het geweldige vooruitzicht van een eeuwige rust bij Hem. Het komt! Hij komt! Onrustig, stressvol, wankel is ons hart tot het rust vindt aan de tafel van de Heere. Nu in alle voorlopigheid, straks in alle volmaaktheid.

Uiteindelijk blijft er dan een rust over voor het volk van God. Als dat onze bestemming is, als we daarnaar op weg zijn, dan zou je kunnen zeggen dat een christenmens in deze wereld het meest op zijn plek is aan het avondmaal. Deze maaltijd staat namelijk helemaal in het teken van de rust die alleen bij de Heere, onze schepper en onze redder, te vinden is. De tekenen van brood en wijn die ons vertellen van het volbrachte werk van Christus. De geur van het brood dat ons verzekert: je hoeft je zelf niet koste wat kost belangrijk te maken voor God, want je bent voor Hem belangrijk. Zo belangrijk dat Hij zijn lichaam liet breken om jou te redden. De smaak van het brood dat ons op het hart drukt: je hoeft je niet vertwijfeld af te vragen of je die liefde van God wel ontvangen hebt, want je bent geliefd in Hem! Zo geliefd dat Hij voor jou de dood proefde, zodat jij eeuwig zult leven met Hem.

De geur van de wijn die ons op het hart drukt: je hoeft jezelf niet mooier voor te doen dan je bent. Want in Hem ben je voor God prachtig mooi, zonder zonde of smet. De smaak van de wijn die ons verzekert: hier bij mij wordt de rust geschonken, hier het vette van mijn huis gesmaakt, een volle beek van wellust maakt hier elk in liefde dronken.

Ja inderdaad, een christenmens is in deze wereld het meest op zijn plek aan het avondmaal. Want dit avondmaal staat helemaal in het teken van de toekomst die ons wacht. Van alles wat de Heere ons van harte gunt: de eeuwige rust, de eeuwige sabbat.

Welterusten; dat is wat we elkaar toewensen nu wij even thuiskomen aan zijn tafel.

Welterusten; dat is wat Hij ons toewenst nu Hij ons uitnodigt om te eten en te drinken van het brood en de wijn van het Koninkrijk dat niet van deze wereld is, maar zeker doorbreekt.

Amen.